

Adrià Carrasco: «L'exili m'ha fet més sòlid políticament»

L'activista dels CDR denuncia la impunitat de la justícia espanyola per acusar de terrorisme sense fonament i és molt crític amb la Generalitat per personar-se en causes contra manifestants

Adrià Carrasco aquest dilluns davant del TSJC després de tornar de l'exili | ACN

El 10 d'abril de 2018 la Guàrdia Civil trucava en una casa com qualsevol altra d'Esplugues de Llobregat amb una acusació de terrorisme i rebel·lió contra Adrià Carrasco, un jove de 28 anys. El jove va poder escapar-se i evitar ser detingut, i hores més tard apareixia a Brussel·les (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162205/activista-dels-cdr-acusat-rebellio-terrorisme-esta-exiliat-brusselles>) on denunciava que era víctima d'una persecució política sense fonament. Començava un exili que s'allargaria quasi tres anys per una causa que amb el pas del temps s'ha anat enfonsant. Primer, va ser l'absolució de Tamara Carrasco, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/209730/absolucio-tamara-carrasco-esmicola-operacio-contra-cdr>) implicada en la mateixa operació i confinada durant més d'un any al seu municipi, i després ha estat l'arxivament del cas de l'Adri -per, entre d'altres coses, un tall de l'AP-7 a la Roca del Vallès-, que ha pogut tornar a Catalunya més de mil dies després. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/214135/adria-carrasco-torna-exili>)

En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, Carrasco es referma en la decisió de marxar i assegura que l'exili li ha servit per formar-se i tornar més fort i sòlid políticament. "L'exili m'ha fet créixer

molt com a persona", diu el jove activista. Espanya mai va enviar cap ordre de detenció malgrat l'acusació de terrorisme, un element que segons Carrasco demostra que tot és un muntatge, similar al de l'operació Judes, també contra els CDR. (<http://naciodigital.cat/noticia/205329/jordi-ros-eduard-garzon-investigats-operacio-contra-cdr-fiscalia-sap-des-23-s-no-res>) "És flagrant aquesta cultura judicial d'acusar de terrorisme i destrossar vides amb impunitat", denuncia. La repressió, però, no ve només de l'Audiència Nacional. L'activista també és crític amb la Generalitat per les acusacions contra independentistes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206835/generalitat-demana-penes-presos-independentistes>) : "L'enemic el tenim a casa i es diu Mossos d'Esquadra".

- Quasi tres anys d'exili i ha pogut tornar. Com està?

- Estic bé, però el més preocupant és que això que ens ha passat a mi i la Tamara ve passant fa molts anys i continuarà passant. Aquesta estratègia de l'Audiència Nacional d'orquestrar tot un teatre, un muntatge sense cap mena de fonament jurídic, és molt recurrent per part seva, i té per objectiu desmobilitzar la lluita al carrer, atemorir i exercir el terrorisme d'Estat.

- Per què no va ser dilluns a l'acte que li van organitzar a Esplugues de Llobregat?

- No hi vaig anar perquè no sempre és fàcil ser el centre d'atenció. Em permeto moments de no ser en aquest tipus d'actes. La reivindicació política és la mateixa tant si hi soc com si no hi soc.

"Que es reactivi la meva persecució és una possibilitat, però això no ens pot aturar. No podem deixar que ens guanyin"

- Hi ha risc que l'Estat reactivi la seva persecució?

- Ara mateix l'ordre de cerca i captura està desactivada, però si ho han fet una vegada ho poden tornar a fer. No amb mi, sinó amb qualsevol. Estar alerta i no refiar-se d'aquesta justícia és un mecanisme encertat que ens pot salvar d'algun ensurt. Que es reactivi la meva persecució és una possibilitat, però això no ens pot aturar. No podem deixar que ens guanyin, ni deixar de lluitar, reivindicar els nostres drets. Hem de continuar als carrers i continuar donant vida a aquestes idees.

- Quan va saber que el cas s'arxivava?

- Molt poc abans de la roda de premsa.

"Tenia clar que la desobediència s'havia de portar fins al màxim exponent, i si et venen a buscar dotze agents amb metralletes..."

- Com era Adrià Carrasco abans de marxar a l'exili?

- Fonamentalment era la mateixa persona que soc ara. Era una persona compromesa amb el teixit associatiu del poble, militava a peu de carrer i tenia una vida més o menys corrent. No tenia cap mena de lideratge especial, com volien atribuir-me en les acusacions de rebel·lió i terrorisme. Treballava de tècnic de so. Ara soc una versió millorada, l'exili m'ha servit per formar-me, estudiar, veure noves realitats, impregnar-me de les lluites de Brussel·les i Bèlgica... No crec que hagi desaprofitat el temps i en aquest sentit és una victòria.

- Era independentista?

- Sí, entre altres coses era independentista.

- Com pren la decisió d'anar a l'exili?

- Jo estava dormint i la Guàrdia Civil va trucar a la porta. Vaig tenir la sort de poder evitar la detenció. En un primer moment la decisió de marxar va ser un instint. Però jo m'havia preparat: tenia clar que la desobediència s'havia de portar fins al màxim exponent, i si et venen a buscar dotze agents amb metralletes la desobediència vol dir fer tot allò que sigui possible per no posar-te a disposició de la justícia. M'havia fet aquest plantejament alguna vegada, primer a la lleugera, però em va permetre en aquell moment decidir sense pensar-m'ho. Davant d'un Estat que destina tants recursos i posa tants esforços a la causa repressiva i a destrossar vides de la nit al dia, penso que la decisió de no posar-me a disposició dels botxins va ser la correcta.

- Va rebre alguna ajuda per marxar a l'exili?

- Evidentment. No ho hauria pogut fer sol. Va ser gràcies a l'organització popular i a la solidaritat que vaig poder mobilitzar. Els detalls no els puc donar, però es poden imaginar.

- Un cop a Bèlgica, ha pogut fer una vida més o menys normal?

- Al principi va ser dur, però em vaig espavilar ràpidament i vaig començar a construir-me la vida aquí amb la incertesa de si podria tornar algun dia o no. Hi va haver moments al principi que van ser durs, que pensava "què coi faig aquí a Brussel·les?". Aquest mecanisme d'estar alerta a poc a poc es va apagant, sense oblidar evidentment què m'ha portat a l'exili i què hi faig. A poc a poc vas normalitzant la situació. A Bèlgica he continuat militant i he tornat a estudiar. No he perdut el temps i he intentat aprofitar l'experiència per contribuir a la causa com pugui.

"No he volgut entrar mai al bloc d'exiliats. Crec que és important mantenir la diferència de postures quan hi són"

- Com ha pogut mantenir la relació amb la família i els amics des de Brussel·les?

- Primer teníem moltes visites. Jo vaig ser arrencat de la meua realitat i això va ser dur per la gent del meu voltant. L'exili actual, en comparació amb el de 1939, és que la tecnologia ens permeten comunicar-nos i veure'ns amb més facilitat, però això no obsta perquè continua sent un exili causat per la injustícia espanyola.

- Ha tingut relació amb els polítics exiliats a Bèlgica?

- Quan vaig arribar vaig rebre una especial atenció de Lluís Puig i hi he mantingut una bona relació des d'aleshores. Amb la resta hi tinc una relació cordial, però políticament coincidim en poques

coses. Per això tampoc he volgut mai pujar al bloc dels exiliats. Crec que és important mantenir la diferència de postures quan hi són, és totalment legítim i necessari. Això no evita que amb certes persones hi tingui una bona relació.

- A l'exili ha rebut alguna decepció, algun suport que esperava i no va tenir?

- No, els suports quan venen els reps de manera positiva, però no els estàs esperant. Des del principi ha estat increïble el suport de la gent anònima, de la societat civil. Centenars de col·lectius s'han solidaritzat amb la nostra causa i això ens ha permès teixir unes xarxes que ens serviran per als propers embats repressius i per actuar com a agents de canvi. Si la repressió té alguna cosa bona és la solidaritat que hi ha entre afectats i la gent que ens dona suport. Ho hem d'aprofitar.

"Tinc una responsabilitat política d'aprofitar l'altaveu que tinc per fer un discurs que sovint no trobem als mitjans"

- Deia que l'exili l'ha fet més fort. En quin sentit?

- M'ha fet més sòlid políticament. He après moltíssim. El canvi no és molt gran perquè jo ja sabia que això passava. A Euskal Herria està passant des de fa dècades, i a Catalunya a molta gent li ha vingut de nou. L'exili m'ha fet créixer molt com a persona, crear vincles més forts amb gent, i m'ha donat confiança. Sento que tinc una responsabilitat política d'aprofitar l'altaveu que tinc per fer un discurs que sovint no trobem als mitjans generalistes. Ho veig com una oportunitat i intento aprofitar-la. Això m'ha fet formar-me molt políticament en l'àmbit discursiu i de base, cosa que abans segurament no buscava o em trobava en una realitat més pragmàtica. Això és una victòria davant del seu intent d'aixafar i que et quedis tancat. És una victòria, n'estic orgullós i no me n'amago.

- Què té previst fer a partir d'ara?

- Moltes coses. Estic estudiant Dret a la UOC. Ara soc lliure per tornar a casa meua i tinc molts plans, però no són importants per la causa. Vull mantenir la meua vida privada al marge de la causa política.

"Si no hagués evitat la detenció, és molt possible que les coses haguessin anat diferent, perquè tot hauria quedat com un afer domèstic"

- Tornant al vessant polític. Espanya mai va enviar cap ordre de detenció a Bèlgica malgrat que vostè estava acusat d'un delictes tan greu com el de terrorisme. Com s'explica això?

- Des del principi saben que això no s'aguanta per enlloc. L'operació només volia modificar l'opinió pública a través dels mitjans del règim per atemorir i paralyzar la lluita. Sabien que no tenia cap fonament. Si no hagués aconseguit marxar i evitar la detenció és molt possible que les coses haguessin anat diferent, perquè tot hauria quedat com un afer domèstic. Quan jo arribo a Brussel·les i faig una roda de premsa i explico que a Espanya m'acusen de terrorisme sense cap

evidència, l'Estat ha de rebaixar els càrrecs. El 2018 l'Audiència Nacional es va inhibir. No té cap sentit que una persona acusada de terrorisme a Espanya pugui estar a Bèlgica públicament i des d'aquí no s'envii una euroordre. Si tan terrorista soc, Espanya intentarà enganxar-me per tots els mitjans possibles. I això és un dels elements que tenim per provar que això és un muntatge pur orquestrat des de les clavegueres, l'Audiència i la Guàrdia Civil.

- Veu similituds entre el seu cas i l'operació Judes?

- És el mateix principi. Amb nosaltres els va sortir malament, perquè de dos van fallar amb un, i ho van haver de tornar a intentar d'una manera encara més cruel: detenint als encausats i companys de lluita del cas 23-S. En aquell la societat catalana crec que ja havia vist que tot plegat era un despropòsit aberrant que no cola per enlloc, però fora de Catalunya el combat és un altre i els mitjans hi juguen un paper essencial a l'hora d'intentar atribuir a l'independentisme un caire violent que mai ha tingut.

"És flagrant aquesta cultura judicial d'acusar de terrorisme i destrossar vides amb impunitat i llibertat"

- Continuen acusats de terrorisme però en llibertat. Creu que acabarà arxivat o amb una absolució, com el seu cas?

- És molt fort. Acusats de terrorisme i en llibertat. Arriba un punt de despotisme i que els és tan igual que ja ni s'esmercen a tenir coherència. Si dius que una persona fa tot el que diuen que ha fet, no la deixes en llibertat, no? Ha arribat un punt d'impunitat insostenible. És flagrant aquesta cultura judicial d'acusar de terrorisme i destrossar vides amb aquesta impunitat i aquesta llibertat. Fins que no es dissolgui l'Audiència Nacional i la Guàrdia Civil entregui les armes, això continuarà passant.

- Hem parlat de la repressió de l'Estat, però la Generalitat també exerceix com a acusació contra manifestants amb peticions de penes de presó elevades quan hi ha atemptat contra l'autoritat.

- La Generalitat es va comprometre a retirar-se de l'acusació en el cas d'Adrián Sas i al dia de judici encara era allà. A vegades és molt fàcil parlar de l'Audiència Nacional o la Guàrdia Civil com el diable, perquè són "ells o nosaltres", però l'enemic el tenim a casa i es diu Mossos d'Esquadra. El problema és el mateix. De fet, a Esplugues hi ha dos companys del grup de suport que estan encausats per atemptat contra l'autoritat per un incident durant la festa major.

"De vegades pensem que només és l'Audiència qui crea relats falsos, però els Mossos o la Generalitat fa anys que també es valen d'aquests muntatges policials"

Els acusa la policia local i l'Ajuntament per unes lesions inventades. Declaren dilluns a les 12h al jutjat d'Esplugues. De vegades pensem que només és l'Audiència qui crea relats falsos, però les

polícies locals, com els Mossos o la Generalitat fa anys que també es valen d'aquests muntatges policials. És un problema estructural.

- L'ha trucat algun líder polític arran del seu retorn a Catalunya?

- He tingut alguns missatges. He intercanviat opinions amb algunes persones que m'han donat suport.

- Algun nom?

- Ara he vist un missatge de suport d'Artur Mas... Ironies de la vida.

*"Ara he vist un missatge de suport d'Artur Mas...
Ironies de la vida"*

- Vostè és molt crític amb els polítics actuals. Com veu les eleccions del 14-F, si finalment es poden fer?

- Votar cada quatre anys per decidir com funciona el nostre futur és insuficient. Hi ha un problema estructural que es diu capitalisme i la gent que està al Govern governa per una minoria. Això ha de canviar i només pot canviar si prenem consciència que el problema és global. El canvi necessari és un canvi de sistema que només s'aconseguirà amb l'organització popular. La meua confiança en les eleccions és gairebé nul·la.